

KOLMANNEN VIIKON MAANANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 5. säv. Juhlan stikiirat

Ristiinnaulittuna sinä pyyhit puun kautta pois puusta johtuneen kirouksen. | Hautaan pantuna sinä nostit jumalallisessa voimassasi ylös aikojen alusta asti kuolleet. | Suureen ääneen me ylistämme valtaasi. | Jumalallinen pääsiäiskaritsa, kaikkivoimallinen Jeesus, meidän elämämme, | Isän heijastus! | Taivas riemuitsee maan kanssa ja veisaa voittoveisua sinulle, | voittoisa Sana, kaikkivaltias Kristus, || joka annat maailmalle suuren armonsi.

Mirhantuojiin kuoro valitti: | Elämäkö kuolleiden joukossa? | Yhäkö on laskematon Aurinko maan alla? | Tulkaa, juoskaamme kiireesti ja katsokaamme pyhää hautaa. | Mutta siellä he näkivät säteilevän enkelin ja hämillään epäröivät. | Hän muutti heidän valituksensa iloksi sanoen: | Elämänantaja on noussut ylös, älkää pelätkö, | te puhtauden rakastajat! || Hän on Kuningas, joka antaa maailmalle suuren armonsa.

Aamulla ennen päivän sarastusta naiset etsivät aurinkoa vanhempaa Aurinkoa, | joka silloin oli laskenut hautaan, | mutta säteilevä enkeli lausui heille: | Valkeus on noussut valistettuaan pimeydessä uinuneet! | Ilmoittakaa valosta julistaville opetuslapsille! | Älkää surko, vaan iloitkaa! | Ottakaa vakain sydämin vastaan riemuja, maailman pelastava pääsiäinen ja karkeloikaa! | Kristus, joka antaa maailmalle suuren armonsa, || on noussut kuolleista!

Kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt...Aamen. **1. säv.**

Enkeli huusi: | Mirhantuojanaiset, miksi tulitte haudalle? | Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? | Olkaa rohkealla mielellä, || Herra on ylös noussut!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Ylösousemusstikiira

Tulkaa, kumartakaamme Isästä ennen kaikkia aikoja syntyneitä | ja Neitseestä Mariasta lihaksi tullutta Sanaa, Jumalaa, | sillä omasta vapaasta tahdostaan kärsittyään ristin | hän salli haudata itsensä || ja nousi kuolleista pelastaakseen minut, eksyneen ihmisen.

Katumusstikiira

Oi Vapahtaja, | minä olen syntiä tehnyt sinua vastaan niin kuin tuhlaajapoika. | Ota minut katuessani vastaan, oi Isä, || ja armahda minua, Jumala!

Marttyyrien stikiira

Voittopalkinnon saavuttajat, | jotka eivät halanneet maanpäällistä mukavuutta, | saivat osakseen taivaan hyvyudet | ja tulivat enkelten asuinkumppaneiksi. | Heidän rukoustensa tähden armahda meitä, Herra, || ja pelasta meidät!

Kunnia... nyt... Aamen. 1. säv.

Naiset kiiruhtivat peloissaan haudalle | voitelemaan ruumistasi tuoksuöljyin, | ja kun he eivät löytäneet sitä, he kummastelivat tietämättöminä ylösnousemuksesta. | Mutta heille ilmestyi enkeli, joka sanoi: | Kristus on noussut kuolleista || ja lahjoittanut meille suuren armonsa!

Troparit, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, | otettuaan puun päältä sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen | ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. | Mutta sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle.

Tultuasi alas kuolemaan sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: | Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon sinulle.

Nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja lausui: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on kuolemalle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista | antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv. Ylösnousemustropari

Kun sinä sallit sinetöidä hautakiven, ylösnoustuasi annoit kaikille uskon kallion. Herra, kunnia olkoon sinulle.

Katumustropari

Rikokseni ovat vyöryneet ylleni kuin meren aallot, | kuin laiva merellä olen yksin monien rikkomusteni myrskyssä. | Mutta ohjaa minut katumuksen kautta suojaiseen satamaan, oi Herra, || ja pelasta minut!

Marttyyrien tropari

Kun pyhillä oli maailmassa suojanaan sinut, | joka peität taivaan pilviin, | he kestivät rikollisten kidutukset | ja tekivät lopun epäjumalien eksytyksestä. | Oi Vapahtaja, heidän rukoustensa tähden vapauta meidät näkymättömästä vihollisesta || ja pelasta meidät!

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi Jumalansynnyttäjä, sinä laupeuden lähde, | suo meidän päästä armosta osallisiksi. | Käännä laupias katseesi syntisen kansan puoleen. | Osoita kuten aina ennenkin voimasi, | sillä pannen toivom-me sinuun me tervehdimme sinua || kuten muinoin ruumiittomien voimien päämies Gabriel.

II katismatropari, 2. säv.

Vapahtaja, naiset, jotka toivat hartaasti mirhavoiteita haudallesi, | saivat sieluunsa ilon enkelin kirkkaudesta. | He julistivat, että sinä olet kaikkien Jumala, ja huusivat opetuslapsille: || Totisesti on kaikkien elämä noussut haudasta!

Kiitosstikiirat, 2. säv. Ylösnousemusstikiira

Kaikki, joissa henki on, ja kaikki luodut | kunniaa edeskantavat sinulle, Herra, | sillä ristilläsi sinä teit tyhjäksi kuoleman | ja osoitit ihmisille kuolleista ylösnousemisesi, | oi ainoa ihmisiä rakastava.

Katumusstikiira

Ajatellen pahoja ja sopimattomia tekojani | minä turvaan sinun laupeutesi | kuten publikaani, itkevä syntinen nainen ja tuhlaajapoika. | Sen tähden lankean sinun eteesi, oi armollinen: | Jumala, säästä minut, ennen kuin minut tuomitset, || ja armahda minua!

Marttyyrien stikiira

Voittoisat marttyyrit, | koska olette kärsineet Kristuksen tähden kuolemaan asti, | ovat teidän sielunne taivaissa Jumalan kädessä | ja teidän jäännöksiänne kannetaan saatossa koko maailmassa. | Papit ja kuninkaat kumartavat, | ja me, kaikki ihmiset, alati veisaamme riemuiten: || Kallis on Herran edessä hänen hurskaidensa kuolema!

Kunnia... nyt... Aamen. 1. säv.

Magdalan Maria ja toinen Maria tulivat haudalle Herraa etsien | ja näkivät enkelin, joka salaman kaltaisena istui kivellä ja sanoi heille: | Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? | Hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoikin. | Galileassa te hänet tapaatte. | Huutakaamme hänelle: || Kuolleista ylösnoussut Herra, kunnia olkoon sinulle!

Virrelmästikiirat, 6. säv. Juhlan stikiirat

Ihmiset, laulakaa, iloiten veisatkaa Kristuksen ylistystä! | Meille on koittanut suuri pääsiäinen, | haudasta noussut Kristus, || koko luomakunnan Elämänantaja ja Lunastaja.

Liitelausema: Herra, sinä olet ollut maatasi kohtaan hyvä. Sinä käänsit Jaakobin suvun kohtalon. (Ps. 85:2)

Sinä muutat Eevan tuomion iloksi | lausuessasi mirhantuojuille: Iloitkaa! | Ylösnoustuasi sinä lähetät opetuslapsesi julistamaan || nousemistasi haudasta kolmantena päivänä.

Liitelausema: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Meille loistaa Kristus, puhdas ja pyhä Pääsiäinen. | Tulkaa kaikki, kirkastakaamme sielumme, | sillä katso, nyt on koittanut päivä. || Iloitkaa ja riemuitkaa!

Kunnia... nyt... Aamen. 2. säv.

Kyynelöiden vuodattivat naiset mirhaa haudallesi, | mutta heidän suunsa täyttyi ilolla, kun he lausuivat: || Herra on ylösnoussut!

KOLMANNEN VIIKON TIISTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Kun mirhantuoajat varhain aamulla | etsivät sinua, Kristus, kaikkien elämä, | mirhavoiteineen ja tuoksuöljyineen kaipauksesta itkien, | he kuulivat nuorukaisen sanovan haudasta: | Lakatkaa itkemästä ja julistakaa kaikille pelastuksestanne iloiten: || Herra on ylösnoussut!

Kunniallinen Joosef, | tiedämme sinut kerubivaunujen kaltaiseksi, | sillä sinä kannoit harteillasi Kuningasta, Kristusta, kun laskit hänet ristiltä. | Me ylistämme autuaiksi sinun käsiäsi ja jumalallisia silmiäsi, | me kunnioitamme käsivarsiasi, | joilla kannoit Auringon, Sanan ja Jumalan hautaan laskettavaksi. || Sen tähden me ylistämme jumalallista muistoasi.

Meille on koittanut jumalallisten mirhantuojoin ja puhtaan Joosefin juhla, | joka uuden paratiisin ta-voin tarjoaa elämän lähteen. | Siitä kumpuaa maailmaan armon vettä, | siitä vuotaa Kristuksen ylösnousemuksen lämmin virta. | Uskovaisten joukot viettävät juhlaa ja julistavat: || Kunnia olkoon hänelle, joka antoi maan äärille ylösnousemuksensa!

Kolme minean stikiiraa

Kunnia.. nyt... Aamen. **2. säv.**

Mirhantuojanaiset kiiruhtivat aamulla haudallesi | ja etsivät sinua, Kristus, | voidellakseen puhtaan ruumiisi. | Kuultuaan enkelin sanat he julistivat apostoleille ilosanoman: | Meidän pelastajamme on noussut ylös, | saanut saaliikseen kuoleman ja lahjoittanut maailmalle iankaikkisen elämän || ja suuren armonsa!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Ylösnousemusstikiira

K Kristus Vapahtajamme | naulitsi ristiin meitä sitovan velkakirjan, ja kumosi sen, | teki tyhjäksi kuoleman vallan. | Kumartaen me kunnioitamme hänen kolmantena päivänä tapahtunutta ylösnousemistaan.

Katumusstikiira

Oi Vapahtaja Kristus, | minä huudan sinulle publikaanin sanoin. | Ole minulle armollinen niin kuin hänellekin | ja armahda minua, Jumala!

Marttyyrien stikiira

Kun pyhät marttyyrit rukoilevat meidän puolestamme | ja veisuin ylistävät Kristusta, | kaikki eksy-tys tehdään tyhjäksi || ja usko pelastaa ihmissuvun.

Kunnia... nyt... Aamen.

Miksi te, naiset, te Kristuksen opetuslapset, | mirhavoiteeseen valituskyyneleitänne sekoitatte? | Kivi on vieritetty syrjään, hauta on tyhjä! | Katsokaa Elämän maahan polkemaan katoavaisuutta, | selvästi todistavia sinettejä ja tottelemattomien sikeästi nukkuvia vartijoita! | Jumalihminen on pelastanut kuolevaisen ja tuonela valittaa. | Juoskaa iloiten kertomaan apostoleille: || Kuoleman kuolettanut Kristus käy kuolleiden esikoisena edeltänne Galileaan!

Tropari, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, | otettuaan puun päältä sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen | ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. | Mutta sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia ...

Tultuasi alas kuolemaan sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: | Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon sinulle.

Nyt...

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja lausui: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on kuolemalle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista | antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv.

Ylösousemustropari

Vaikka sinä et lähtenytäkään korkeuksista Isän helmasta, | otit vastaan hautauksen ja ylösousemuksen kaikkien edestä. || Herra, kunnia olkoon sinulle!

Katumustropari

Oi Herra, minä olen marto puu, joka en lainkaan kannan katumuksen hedelmää. | Pelkään joutuvani kaadetuksi ja kauhistun sammumatonta tulta. | Sen tähden minä rukoilen sinua: || Käännytä minut ennen ahdinkoa ja pelasta minut!

Marttyyrien tropari

Sinä, Kristus Jumala, joka kirkastat pyhäsi kultaakin loistavammiksi | ja hyvänä annat pyhittäjillesi kunnian, | ohjaa ihmisiä rakastavana meidän elämäämme heidän rukoustensa tähden | ja suo meidän rukouksemme nousta niin kuin suitsutussavu, || sinä ainoa, joka pyhissä lepää.

II katismatropari, 2. säv.

Saavuttuaan aamulla haudalle | mirhantuojanaiset näkivät sen tyhjäksi ja sanoivat apostoleille: | Väkevä on kukistanut katoavaisuuden ja temmannut tuonelassa olleet kahleista! | Julistakaa rohkeasti, että ylösnoussut on Kristus Jumala, || joka lahjoittaa meille suuren armonsa!

Kiitosstikiirat, 2. säv.

Farisealaiset kertokoot, | kuinka sotamiehet, jotka Kuningasta vartioivat, hänet menettivät. | Miksi ei kivi voinut pitää vangittuna elämän kalliota? | Niin he joko luovuttakoot haudatun | tai ylösnoussutta kumartaen kunnioittakoot | yhdessä meidän kanssamme lausuen: | Kunnia olkoon sinun laupeutesi runsaudelle, oi Vapahtajamme, | kunnia olkoon sinulle. (Kahdesti)

Katumusstikiira

Herra, Neitseestä syntynyt, | älä muista rikoksiani, vaan puhdistä sydämeni | ja tee se Pyhän Henkesi temppeliksi. | Älä heitä minua pois kasvojesi edestä, sinä ainoa, || jonka armo on mittaamaton!

Marttyyrien stikiira

Kun pyhät marttyyrit tarttuivat Kristuksen ristiin, | voittamattomaan aseeseen, | he kukistivat perkeleen voiman | ja saatuaan taivaallisen seppeleen seppeleen heistä on tullut meidän turvamme, || sillä alati he rukoilevat puolestamme.

Kunnia... nyt... Aamen. **2. säv.**

Varhain aamulla | mirhantuojanaiset ottivat tuoksuöljyä ja tulivat Herran haudalle. | Kohdattuaan odottamattoman näyn he hartaina pohtivat kiven siirtymistä ja sanoivat toisilleen: | Missä ovat haudan sinetit? | Missä on Pilatuksen vartiojoukko ja valpas vartiointi? | Säteilevä enkeli toi sanan tietämättömille naisille ja sanoi heille: | Miksi te valittaen etsitte Elävää, | joka on tehnyt ihmissuvun eläväksi? | Kristus, meidän Jumalamme, on kaikkivoimallisena noussut kuolleista | ja antanut meille kaikille katoamattomuuden ja elämän, || valistuksen ja suuren armon!

Virrelmästikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Tänään loistaa kolmiaurinkoinen valkeus kirkkaasti maan päällä | ja hajottaa himojen pimeyden. | Uskovaisia suojaava Kristuksen ylösnousemus säteilee, | apostolien joukot ilosta karkeloivat, | Joosef riemuitsee | ja puhtaiden mirhantuojiin kirkas muisto kruunaa ne, jotka uskoen heitä ylistävät || ja jumalallista ylösnousemusta kunnioittavat.

Liitelauselma: Herra, sinä olet ollut maatasi kohtaan hyvä. Sinä käänsit Jaakobin suvun kohtalon. (Ps. 85:2)

Kun sinä, Joosef, nostit olallesi Pojan, | joka istuu Isän oikealla puolella, | sinä hautasit mirhavoitein ehtymättömän Mirhan. | Maailman ylösnousemuksen sinä panit hautaan | ja selittämättömästi peitit kivellä hänet, joka pukeutuu valkeuteen niin kuin viittaaan. | Sen tähden me veisuin ylistämme hänen valoa kantavia kärsimyksiään || ja ylösnousemustaan.

Liitelauselma: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Enkeljoukko kauhistui nähdessään, | kuinka sinä, Joosef, hautasit Kristuksen. | Maailma ylistää sinua autuaaksi, | me uskovat ihailemme sinua, | jumalallisesti kunnioittaen puhdasta ylösnousemista ylistämme hartaasti sinua mirhantuojiin kanssa. | Sen tähden me lakkaamatta huudamme: | Rukoile mirhantuojiin kanssa, || että mekin pelastuisimme vaarasta ja ahdistuksesta.

Kunnia... nyt... Aamen. **1. säv.**

Naiset kiiruhtivat peloissaan haudalle | voitelemaan ruumistasi tuoksuöljyillä, | ja kun he eivät löytäneet sitä, he kummastelivat tietämättöminä ylösnousemuksesta. | Mutta heille ilmestyi enkeli, joka sanoi: | Kristus on noussut kuolleista || ja lahjoittanut meille suuren armonsa!

KOLMANNEN VIIKON KESKIVIIKKO

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Naiset, Kristuksen opetuslapset, | iloitsivat kuullessaan enkelin sanat. | Niiden kautta he uskoivat Herran ylösnousemukseen, | vaikka Hänet oli meidän tähtemme luettu kuolleiden joukkoon. | Ensin he olivat seisseet haudalla ja valittaneet Häntä, | mutta äkkiä nähneet syrjään vieritetyksi kiven, || jonka siirtämistä olivat pohtineet.

Mirhantuojanaiset, Kristuksen opetuslapset, | pelästyivät Jumalan enkelin valkeaa vaatetta, | mutta täynnä ehtymätöntä taivaan iloa | he toivat hänen viestinsä Herran opetuslapsille ja he sanoivat: | Meidän tähtemme kuollut Kristus Kuningas on ylösnousemuksellaan kukistanut tuonelan || ja pelastanut maailman!

Jumalalliset naiset, Kristuksen opetuslapset, | kuivasivat kyynelensä toivat ilosanoman Jumalan armon silminnäköille | ja kertoivat heille Sanan nousseen kuolleista, | ilon koittaneen haudasta. | Heidän murheensa oli karkottanut ihmeellinen ääni, || joka oli kehottanut: Iloitkaa!

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... Aamen. **6. säv.**

Kun mirhantuojanaiset tulivat haudallesi | ja näkivät haudan sinetit, | mutta eivät löytäneet puhdasta ruumistasi, | he lähtivät kiireesti valittaen ja sanoivat: | Kuka on ryöstänyt meidän toivomme? | Kuka on ottanut alastoman, voidellun kuolleen, äitinsä ainoan lohdun? | Voi, kuinka kuolleiden elävöittäjä on kuolettu? | Kuinka tuonelan vangitsija on haudattu? | Vapahtaja, nouse sanojesi mukaan omalla vallallasi kolmantena päivänä || ja pelasta meidän sielumme!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Kärsimysstikiira

Pelasta minut ristisi voimalla, Kristus Vapahtaja, | joka pelastit Pietarin merellä, || ja armahda minua, Jumala!

Ylösnousemusstikiira

Veisatkaamme ylienkeleiden kanssa | ylistystä Kristuksen ylösnousemiselle. | Sillä Hän on Vapahtaja | ja meidän sielujemme Pelastaja | ja on pelottavassa kunniaassa ja väkevällä voimallaan taas tuleva luomansa maailman tuomitsemaan.

Marttyyrien stikiira

Marttyyrien kuorot vastustivat hirmuvaltiaita sanoen: | Me olemme voimien Kuninkaan sotureita. | Vaikka tuhoaisitte meidät tulessa ja kidutuksissa, || me emme kiellä Kolminaisuuden voimaa!

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Joosef pyysi Jeesuksen ruumiin ja pani sen uuteen hautaansa, | sillä Hänen (Herran) piti tulla haudasta ikään kuin häähuoneesta. | Kunnia olkoon Sinulle, joka murskasit kuoleman vallan || ja aukaisit ihmisille paratiisin portit!

Tropari, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä Sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärityään puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. || Mutta Sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia...

Tultuasi alas kuolemaan Sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | niin silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: || Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle.

Nyt...

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja huusi: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on turmelukselle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista || antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv.

Kärsimystropari

Sinä, Kristus Jumala, | toteutit pelastuksen maan keskellä. | Sinä levitit puhtaat kätesi ristille ja kokosit kaikki kansat, jotka huutavat: || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Ylösousemustropari

Sinä, Herra, nousit haudasta ja katkaisit tuonelan kahleet, | Sinä hajotit kuolemantuomion ja pelastit kaikki vihollisen ansoista. | Sinä ilmestyit apostoleillesi ja lähetit heidät saarnaamaan, | ja heidän kauttaan Sinä, ainoa armollinen || annoit maailmalle rauhasi.

Marttyyrien tropari

Herran voittopalkinnon saavuttajat, | autuas on maa, jota teidän verenne on ravinnut, | ja pyhiä huoneet, jotka ovat ottaneet vastaan teidän ruumiinne! | Sillä kilpamentillä te voititte vihollisen ja julistitte rohkeasti Kristusta. || Rukoilkaa Häntä, että Hän hyvänä pelastaisi meidän sielumme!

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Kun Sinut siemenettä synnyttänyt seiso i risti luona, | hän ei kestänyt nähdä Sinun epäoikeudenmukaisesti kärsivän, | vaan valitti itkien ja huusi Sinulle: | Kuinka Sinä, suloinen Poikani, kärsit, vaikka olet luonnoltasi kärsimyksestä vapaa? || Veisuin minä ylistän ääretöntä hyvyyttäsi!

II katismatropari, 2. säv.

Vapahtaja, puhtaat mirhantuojat kiiruhtivat haudallesi | voitelemaan mirhalla Sinua, Valtiasta, ikään kuin ihmistä. | Mutta enkeli toi heille ilosanoman: Herra on ylös noussut! | Julistakaa siis apostoleille || Hänen todella pelottavaa haudasta nousemistaan!

Kiitosstikiirat, 2. säv.

Kärsimysstikiira

Sinä, Kristus Jumala, | otit vapaaehtoisesti vastaan Aadamin köyhyyden, | tulit maan päälle Neitseestä lihan ottaen ja suostuit ristiinnaulittavaksi | vapauttaaksesi meidät vihollisen orjuudesta. || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Ylösousemusstikiira

Iloitkaa, kansat, ja riemuitkaa! | Enkeli istui hautakivellä ja julisti meille ilosanomaa lausuen: | Kristus, maailman Vapahtaja, nousi kuolleista | ja täytti maailmankaikkeuden hyvällä tuoksulla. || Iloitkaa, kansat, ja riemuitkaa.

Marttyyrien stikiira

Pyhien joukot rukoilevat Sinua, Kristus: || Armahda meitä, oi ihmisiä rakastava!

Kunnia... nyt... **1. säv.**

Naiset kiiruhtivat peloissaan haudalle | voitelemaan ruumistasi tuoksuöljyin, | ja kun he eivät löytäneet sitä, he kummastelivat tietämättöminä ylösnousemuksesta. | Mutta heille ilmestyi enkeli, joka sanoi: | Kristus on noussut kuolleista || ja lahjoittanut meille suuren armonsa!

Virrelmästikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Mirhantuojanaiset, Kristuksen opetuslapset, huusivat valittaen: | Lunastajako kuolleitten joukossa? | Onko suuri Aurinko yhä maan alla, | vai onko Hän noussut ylös, niin kuin Hän sanoi? | Heidän näin itkiessään enkeli lausui heille haudasta totisesti jumalallisen ilosanoman: | Kristus on noussut kuolleista! | Juoskaa, julistakaa kaikille || Hänen jumalallisesta haudasta nousemisestaan!

Liitelauselma: Herra, ennen Sinä olit suosiollinen maallesi, Sinä käänsit Jaakobin kohtalon. (Ps. 85:2)

Puhtaita mirhavoiteita valmistaneet mirhantuojanaiset | tulivat sapattia seuraavana päivänä, pimeyden vielä vallitessa, haudallesi, Kristus, | voidellakseen puhtaan ja jumalallisen ruumiisi. | Mutta saatuaan tietää ylösnousemisesi he kiiruhtivat kertomaan siitä salaisuuden palvelijoille. | Ihmisiä rakastavana Sinä tulit haudasta heitä vastaan || ja huusit: Iloitkaa!

Liitelauselma: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Naiset, maan päällä kuolleena haudatun korkeimman Jumalan opetuslapset, | kiiruhtivat voitelemaan Häntä puhtain tuoksuainein. | Nähdessään haudassa istuvan oudon nuorukaisen, | he hämmästyivät hänen säteilevää olemustaan, | mutta saatuaan tietää Sanan nousseen kolmantena päivänä haudasta, || he kertoivat siitä apostoleille.

Kunnia... nyt... **5. säv.**

Joosef Nikodemoksen kanssa | otettuaan Sinut, joka olet pukeutunut valoon niin kuin vaatteeseen, alas ristinpuusta | ja nähtyään Sinut kuolleena, alastomana, hautaamattomana | itki säälistä ja parkuen valitti: | Voi minua, suloisin Jeesus! | Äsken aurinko nähtyään Sinun ristinpuussa riippuvan peittyi pimeyteen | ja maa pelosta vapisi | ja temppelein esirippu repesi kahtia. | Mutta katso, nyt minä näen Sinut vapaasta tahdostasi minun tähteni kuoleman kärsineenä! | Kuinka osaan haudata Sinut, oi Jumalani? | Mihin liinavaatteeseen käärin Sinut? | Millä käsillä voin koskea Sinun puhtaaseen ruumiiseesi? | Mitkä veisut osaan veisata Sinun kuolemалlesi, oi armollinen Herra? | Ylistän kärsimyksiäsi, | veisuilla kiitän hautaustasi sekä ylösnousemistasi huutaen: | Herra, kunnia olkoon Sinulle!

KOLMANNEN VIIKON TORSTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 2. säv.

Naiset saapuivat Kristuksen haudalle tuomaan mirhavoiteita. | Kuultuaan haudassa istuneilta enkeleiltä sanoman | he heti innoissaan kiiruhtivat viemään salaisuuden tuntijoille ilon viestiä: | Mei-dän edestämme ihmiseksi tullut || on noussut tuonelan syövereistä.

Ehättäen varhain, ennen aamua, | mirhantuojanaiset saapuivat peloissaan haudalle mukanaan mirha-voiteita elämänantajalle Kristukselle, | sillä he lukivat kuolleiden joukkoon tuonelan kuolettajan. | Mutta jumalallinen enkeli ilmestyi heille ja huusi: | Miksi etsitte kuolleiden joukosta elämän kantajaa ja elävää? || Menkää ja julistakaa ylösnousemista!

Autuas Joosef, kerubivaunujen tavoin Sinä kannat harteillasi Sanaa, | jota kerubit kannattavat. | Hän on tullut lihaksi, Hänet on surmattu, | ja Hän on tehnyt eläviksi meidät, jotka olimme kuolleet. | Nähdessäsi Hänen ylösnousemuksensa Sinä iloitset puhtaiden mirhantuojien kanssa, || vaikka juuri äsken heidän kanssaan valitit Hänen kuolemaansa.

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... 1. säv.

Magdalan Maria ja toinen Maria tulivat haudalle Herraa etsien | ja näkivät enkelin, joka salaman kaltaisena istui kivellä ja sanoi heille: | Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta? | Hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoikin. | Galileassa te Hänet tapaatte. | Huutakaamme Hänelle: Kuolleista ylösnoussut Herra, || kunnia olkoon Sinulle!

Virrelmästäikiirat, 2. säv.

Ylösnousemusstikiira

Sinun ylösnousemisesi, Kristus Vapahtaja, | valaisi koko maanpiirin, | ja Sinä kutsuit takaisin oman luotusi. | Kunnia olkoon Sinulle, | kaikkivoimallinen Herra.

Liitelauselma: Heidän äänensä ulottuu yli kaiken maan ja heidän sanansa maanpiirin ääriin. (Ps. 19: 5)

Apostolien stikiira

Vapahtaja, Sinä olet tehnyt korkeimpien apostoliesi nimen suureksi maailmassa. | He oppivat tun-temaan taivasten sanomattomat salaisuudet, | he paransivat maan asukkaita, ja heidän pelkkä varjonsakin paransi vaivoja. | Kalastajien joukosta tullut teki ihmeitä, | ja juutalaisten joukosta tullut julisti Jumalan armon oppia || Oi Laupias, anna heidän kauttansa meille suuri armosi!

Liitelauselma: Peljättävä on Jumala, joka ilmestyy sinun pyhäköstäsi, Israelin Jumala. (Ps. 68:36)

Marttyrien stikiira

Suuri on kunnia, | jonka te, pyhät, olette saaneet uskon kautta! | Sillä te ette voittaneet vihollista vain kärsiessänne, | vaan kuolemanne jälkeenkin te karkotatte henkiä. | Sairaita te parannatte, oi sielujen ja ruumiiden parantajat. || Rukoilkaa puolestamme Herraa, että Hän armahtaisi meidän sielujamme!

Kunnia... nyt... **2. säv.**

Kyynelin vuodattivat naiset mirhaa haudallesi, | mutta heidän suunsa täyttyi ilolla, kun he lausivat: || Herra on ylösnoussut!

Troparit, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä Sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. || Mutta Sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia...

Tultuasi alas kuolemaan Sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | niin silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: || Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle.

Nyt...

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja huusi: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on turmelukselle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista || antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv.

Ylösnousemustropari

Salaa naiset saapuivat aamulla haudalle tuomaan hautajaisvoiteita, | sillä he pelkäsivät juutalaisten röyhkeyttä ja odottivat näkevänsä sotilasvartion, | mutta heikko luonto voitti miehekkyyden, | sillä säälivä mieli oli Jumalan mieleen. | Niinpä he huusivat otollisesti: || Nouse, Herra, auta meitä ja lunasta meidät nimesi tähden!

Apostolien tropari

Oi ainoa armollinen ja ihmisiä rakastava Kristus Jumala, | joka teit kaunopuhujia viisaammiksi kalastajat | ja sanomattomassa ihmisrakkaudessaasi, lähetit heidät saarnaamaan kaikkeen maailmaan, | vahvasta heidän kauttaan Kirkkosi || ja lähetä uskovaisille siunauksesi!

Marttyyrien tropari

Apostolit, marttyyrit ja profeetat, | esipaimenet, pyhittäjät ja vanhurskaat, | jotka olette hyvän kilvoituksen kilvoitelleet | ja uskon säilyttäneet | ja joilla on uskallus Vapahtajan edessä, | teitä me pyydämme rukoilemaan, | että Hän, Hyvä, pelastaisi sielumme.

Jumalansynnyttäjälle

Sinun kauttasi, oi ainainen Neitsyt, | me olemme tulleet osallisiksi jumalallisesta luonnosta, | sillä Sinä synnytit meille lihaksi tulleen Jumalan. || Sen tähden me kaikki velvollisuutemme mukaisesti hartaasti ylistämme Sinua.

II katismatropari, 2. säv.

Naiset toivat kiireesti mirhavoiteita haluten voidella Sinut, | ihmisiä rakastava Vapahtaja, | mutta enkeli huusi heille haudasta: | Elämänantaja ja Herra on noussut ylös || poljettuaan maahan tuonelan ja kuoleman!

Kiitosstikiirat, 2. säv.

Ylösousemusstikiira

Ennen sikiämistäsi, oi Herra, | enkeli toi Armoitetulle ilotervehdyksen, | ja ylösnostessasi enkeli vieritti kiven kunniakkaalta haudaltasi. | Toinen enkeleistä julisti ilosanomaa murheessa olevalle, | toinen saarnasi meille Elämänantajasta, Valtiaasta, kuoleman voittajana. | Sen tähden me huudamme Sinulle: | Herra, kaikkien hyväntekijä, kunnia olkoon Sinulle.

Apostolien stikiirat

Väärien tekojen taistellessa joka puolelta meitä vastaan | me turvaamme Sinuun, todelliseen Juma-laan, | ja edeskannamme Sinulle opetuslastesi sanoja lausuen: | Mestari, pelasta meidät, me hu-kumme! | Me pyydämme: Näytä nytkin vihollisillemme, | että Sinä varjelet kansaasi ja pelastat sen vaaroista | etkä suuressa hyvydessäsi ota huomioon syntejä apostolien esirukousten tähden. || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Marttyyrien stikiira

Jokainen kaupunki ja paikkakunta kunnioittaa teidän jäännöksiänne, | oi voittoisat marttyyrit, | sillä lain mukaisesti kilvoiteltuanne te saitte taivaallisen seppeleen | ja sen tähden olette pappien kerskaus, hallitsijain voitonmerkki || ja Kirkkojen kaunistus.

Kunnia... nyt... 2. säv.

Varhain aamulla mirhantuojanaiset ottivat tuoksuöljyä | ja tulivat Herran haudalle. | Kohdattuaan odottamattoman näyn he hartaina pohtivat kiven siirtymistä ja sanoivat toisilleen: | Missä ovat haudan sinetit? | Missä on Pilatuksen vartiojoukko ja valpas vartiointi? | Säteilevä enkeli toi sanan tietämättömille naisille ja sanoi heille: | Miksi te valittaen etsitte Elävää, joka on tehnyt ihmissuvun eläväksi? | Kristus, meidän Jumalamme, on kaikkivoimallisena noussut kuolleista | ja antanut meille kaikille katoamattomuuden ja elämän, || valistuksen ja suuren armon!

Virrelmästikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Kun Sinä, Sana, Jumalana nousit ylös kuolleista, | Sinä annoit mirhantuojille ilon sanoen: | En ole vielä mennyt ylös Isäni luo. | Älkää koskeko minuun, vaan menkää kertomaan ystävillemme: | Katso, Hän käy edeltämme! | Sitten Sinä, Vapahtaja, ilmestyit heille || ja annoit heille puhaltamalla Pyhän Hengen.

Liitelauselma: Herra, ennen Sinä olit suosiollinen maallesi, Sinä käänsit Jaakobin kohtalon. (Ps. 85:2)

Salaisuuden tuntijat eivät uskoneet mirhantuojaisten sanoja, | kun he julistivat Kristuksen kuolleista nousemista, | vaan kiiruhtivat katsomaan hautaa. | Haudassa he näkivät käärinliinan ja hikiliinan, mutta eivät löytäneet etsimäänsä. | Saatuaan niin tiedon ylösnousemisesta he julistivat sitä pakanakansoillekin || ja saarnasivat maailmalle.

Liitelauselma: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Haudasta ihanana loistanut Kristus Herra, lähestymätön valkeus, | on meille ilmestynyt. | Tuonela onvangittu, Saatana hävitetty, | maan ääret iloitsevat, luomakunta karkeloi, | Kristuksen kirkko veisaa juhlaa viettäen || ja kunnioittaa viisaan Joosefin sekä mirhantuojaisten muistojuhlaa.

Kunnia... nyt... **2. säv.**

Miksi te, naiset, te Kristuksen opetuslapset, | mirhavoiteeseen valituskyyneleitänne sekoitate? | Kivi on vieritetty syrjään, hauta on tyhjä! | Katsokaa Elämän maahan polkemaan turmelusta, selvästi todistaavia sinettejä ja tottelemattomien sikeästi nukkuvia vartijoita! | Jumalihminen on pelastanut kuolevaisen ja tuonela valittaa. | Juoskaa iloiten kertomaan apostoleille: || Kuoleman kuolettanut Kristus käy kuolleiden esikoisena edeltämme Galileaan!

KOLMANNEN VIIKON PERJANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 8. säv.

Mirhantuoijat, te seurasitte ilmestyneen Kristuksen jälkiä | ja palvelitte Häntä auliisti vilpittömin mielin. | Te ette hylänneet Häntä kuolleenakaan, | vaan sääliväisinä toitte mirhavoiteita, kyyneliin sekoittuneita. || Sen tähden me vietämme pyhää muistojuhlaanne.

Jumalallisten naisten joukko | halusi nähdä kuolleen haudassa olevan Elämän, | tuli öiseen aikaan ja sai kuulla enkeliltä: | Kristus on noussut kuolleista, niin kuin Hän edeltä ilmoitti! | Kertokaa tämä kiireesti Hänen opetuslapsilleen! || Karkottakaa murhe sielustanne, jättäkää itku ja iloitkaa!

Tänään me uskovaiset karkeloimme teidän muistonne, mirhantuoijat, | ja kunnioitamme ylen hyvää Herraa, joka on antanut teille kunnian. | Oi puhtaat, rukoilkaa lakkaamatta Häntä, | että me saisimme pyhien iankaikkisen kunnian ja kirkkauden, | sillä teillä, Jumalan autuuttamat, || on aina uskallus Hänen edessään.

Ja kolme minean stikiiraa

Kunnia... nyt... 2. säv.

Mirhantuojanaiset kiiruhtivat aamulla haudallesi ja etsivät Sinua, Kristus, | voidellakseen puhtaan ruumiisi. | Kuultuaan enkelin sanat he julistivat apostoleille ilosanoman: | Meidän pelastuksemme alkaja on noussut ylös, | ottanut saaliikseen kuoleman ja lahjoittanut maailmalle iankaikkisen elämän || ja suuren armon!

Virrelmästikiirat, 2. säv.

Vanhurskaiden surmaajat, | jotka olivat aina saaneet nauttia Sinun armolahjoistasi, | huusivat: Ristiin naulittakoon! | Hyväntekijän sijaan he pyysivät saada pahantekijän, | mutta Sinä Kristus olit vaiti ja kestit heidän röyhkeytensä, || sillä ihmisiä rakastavana Sinä halusit kärsiä ja pelastaa meidät.

Ylösousemusstikiira

Tulkaa, kumartakaamme Isästä ennen kaikkia aikoja syntynyttä | ja Neitseestä Mariasta lihaksi tullutta Jumalaa, Sanaa, | sillä omasta vapaasta tahdostaan kärsittyään ristin | Hän salli haudata itsensä || ja kuolleista ylösnousten pelasti minut, eksyneen ihmisen.

Marttyyrien stikiira

Voittajat, jotka eivät halanneet maallista nautintoa, | tulivat otollisiksi taivaallisiin ja enkelten asuinkumppaneiksi. | Heidän esirukoustensa kautta armahda meitä, Herra, || ja pelasta meidät!

Kunnia... nyt... 6. säv.

Joosef pyysi Jeesuksen ruumiin ja pani sen uuteen hautaansa, | sillä Herran piti tulla haudasta ikään kuin häähuoneesta. | Kunnia olkoon Sinulle, joka murskasit kuoleman vallan || ja aukaisit ihmisille paratiisin portit!

Troparit, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä Sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. | Mutta Sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia...

Tultuasi alas kuolemaan Sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | niin silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: | Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle.

Nyt...

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja huusi: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on turmelukselle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista | antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv.

Kärsimystropari

Sinun puhtaalle kuvallesi me kumarramme, oi Hyvä, | ja rukoilemme syntejämme anteeksi, oi Kristus Jumala, | sillä pelastaaksesi luotusi vihollisen orjuudesta | Sinä tahdoit lihassa astua ristille. | Kiittäen me siis huudamme Sinulle: | Ilolla täytit Sinä kaikki, meidän Vapahtajamme | – Sinä, joka tulit maailmaa pelastamaan.

Ylösnousemustropari

Kun Sinä sallit sinetöidä hautakiven, | Sinä ylösnoustuasi annoit kaikille uskon kallion. || Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Marttyyrien tropari

Kun Herran marttyyrit taistelivat kilvoituksissa, | he osoittivat uskon kautta mustaksi jumalattomien röyhkeyden. | Kun he jumalisesti kukistivat epäjumalain eksytyksen, | he saivat korkeudesta voiton sepeleet, || ja nyt he rukoilevat meidän sielujemme puolesta.

Kärsimystropari Jumalansynnyttäjälle

Oi Kristus, kun Neitsyt, Sinun Äitisi, | näki Sinut kuolleena puulle ripustettuna, hän lausui katkerasti itkien: | Poikani, mikä on tämä pelottava salaisuus? | Kuinka Sinä, joka lahjoitat kaikille iankaikkisen elämän, || kuolet vapaaehtoisesti ristillä häpeällisen kuoleman?

II katismatropari, 2. säv.

Vapahtaja, naiset, jotka toivat hartaasti mirhavoiteita haudallesi, | saivat sieluunsa ilon enkelin kirkkaudesta. | He julistivat, että Sinä olet kaikkien Jumala, ja huusivat opetuslapsille: || Totisesti on kaikkien elämä noussut haudasta!

Kiitosstikiirat, 2. säv.

Kärsimysstikiira

Kristus Jumala, | Sinä osoitit ristinpuusi elämän puuksi meille, jotka uskomme Sinuun, | ja kukistettuasi sen kautta kuoleman valtiaan | Sinä teit eläviksi meidät, jotka olemme synnin kuolettamia. | Sen tähden me huudamme Sinulle: || Kaikkien hyväntekijä Herra, kunnia olkoon Sinulle! (Kahdesti)

Ylösnousemusstikiira

Kaikki, joissa henki on, ja kaikki luodut | kunnia edeskantavat Sinulle, Herra, | sillä ristillääsi Sinä teit tyhjäksi kuoleman | ilmaisaattaaksesi ihmisille ylösnousemisesi kuolleista, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Marttyyrien stikiira

Voittoisat marttyyrit, | koska te olette kärsineet Kristuksen tähden kuolemaan asti, | ovat teidän sie-
lunne taivaissa Jumalan kädessä | ja teidän jäännöksianne kannetaan saatossa koko maailmassa. |
Papit ja kuninkaat kumartavat, | ja me, kaikki ihmiset, huudamme jatkuvasti riemuiten: || Kallis on
Herran edessä Hänen hurskaidensa kuolema!

Kunnia... nyt... **1. säv.**

Enkeli huusi: | Mirhantuojanaiset, miksi tulitte haudalle? | Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta? |
Olkaa rohkealla mielellä, || Herra on ylösnoussut!

Virrelmästikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Naiset, Kristuksen opetuslapset iloitsivat kuullessaan enkelin sanat. | Niiden kautta he uskoivat
Herran ylösnousemukseen, | vaikka Hänet oli meidän tähtemme luettu kuolleiden joukkoon. | Ensin
he olivat seisseet haudalla ja valittaneet Häntä, | mutta äkkiä nähneet syrjään vieritetyksi kiven, ||
joka siirtämistä olivat pohtineet.

Liitelauselma: Herra, Sinä olet ollut maatasi kohtaan hyvä. Sinä käänsit Jaakobin suvun kohtalon.
(Ps. 85:2)

Mirhantuojanaiset, Kristuksen opetuslapset, | pelästyivät Jumalan enkelin valkeaa vaatetta, | mutta
täynnä ehtymätöntä taivaan iloa | he toivat hänen viestinsä Herran opetuslapsille ja sanoivat: |
Meidän tähtemme kuollut Kristus Kuningas || on ylösnousemuksellaan kukistanut ja pelastanut
maailman!

Liitelauselma: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Jumalalliset naiset, Kristuksen opetuslapset, | kuivasivat kyynelensä toivat ilosanoman Jumalan
armon silminnäköille | ja kertoivat heille Sanan nousseen kuolleista, ilon koittaneen haudasta. |
Heidän murheensa oli karkottanut ihmeellinen ääni, || joka oli kehottanut: Iloitkaa!

Kunnia... nyt... **1. säv.**

Naiset kiiruhtivat peloissaan haudalle voitelemaan ruumistasi tuoksuöljyin, | ja kun he eivät löy-
täneet sitä, he kummastelivat tietämättöminä ylösnousemuksesta. | Mutta heille ilmestyi enkeli, joka
sanoi: | Kristus on noussut kuolleista || ja lahjoittanut meille suuren armonsa!

KOLMANNEN VIIKON LAUANTAI

Ehtoopalvelus

Avuksihuutostikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Varhain aamulla | mirhantuojanaiset ottivat tuoksuöljyä ja tulivat Herran haudalle. | Kohdattuaan odottamattoman näyn he hartaina pohtivat kiven siirtymistä ja sanoivat toisilleen: | Missä ovat haudan sinetit? | Missä on Pilatuksen vartiojoukko ja valpas vartiointi? | Säteilevä enkeli toi sanan tietämättömille naisille ja sanoi heille: | Miksi te valittaen etsitte Elävää, joka on tehnyt ihmissuvun eläväksi? | Kristus, meidän Jumalamme, on kaikkivoimallisena noussut kuolleista | ja antanut meille kaikille katoamattomuuden ja elämän, || valistuksen ja suuren armon!

Miksi te, naiset, te Kristuksen opetuslapset, | mirhavoiteeseen valituskyyneleitänne sekoitatte? | Kivi on vieritetty syrjään, hauta on tyhjä! | Katsokaa Elämän maahan polkemaan turmelusta, | selvästi todistavia sinettejä ja tottelemattomien sikeästi nukkuvia vartijoita! | Jumalihminen on pelastanut kuolevaisen ja tuonela valittaa. | Juoskaa iloiten ja kertokaa (kertomaan) apostoleille: || Kuoleman kuolettanut Kristus käy kuolleitten esikoisena edeltänne Galileaan!

Mirhantuojanaiset kiiruhtivat aamulla haudallesi ja etsivät Sinua, Kristus, | voidellakseen puhtaan ruumiisi. | Kuultuaan enkelin sanat he julistivat apostoleille ilosanoman: | Meidän pelastuksemme alkaja on noussut ylös, | ottanut saaliikseen kuoleman ja lahjoittanut maailmalle iankaikkisen elämän || ja suuren armon!

Kunnia... 6. säv.

Kun mirhantuojanaiset tulivat haudallesi ja näkivät haudan sinetit, | mutta eivät löytäneet puhdasta ruumistasi, | he menivät kiireesti valittaen ja sanoen: | Kuka on ryöstänyt meidän toivomme? | Kuka on ottanut alastoman, voidellun kuolleen, | äitinsä ainoan lohdun? | Voi, kuinka kuolleiden elävöittäjä on kuoletettu? | Kuinka tuonelan vangitsija on haudattu? | Vapahtaja, nouse sanojesi mukaan omalla vallallasi kolmantena päivänä || ja pelasta meidän sielumme!

Nyt... 2. säv. Jumalansynnyttäjän stikiira

Armon tultua on ohitse mennyt lain varjo, | sillä niin kuin liekehtivä orjantappurapensas ei tulesa kulunut, | niin Sinäkin, Neitsyt, Neitseenä pysyen synnytit. | Tulisen patsaan sijaan koitti vanhurskautensa aurinko, || Mooseksen sijaan Kristus, meidän sielumme pelastus.

Virreilmästikiirat, 2. säv. Ylösnousemusstikiirat

Tulkaa, kumartakaamme Isästä ennen kaikkia aikoja syntynyttä | ja Neitseestä Mariasta lihaksi tullutta Jumalaa, Sanaa, | sillä omasta vapaasta tahdostaan kärsittyään ristin | Hän salli haudata itsensä | ja kuolleista ylösnousten pelasti minut, eksyneen ihmisen.

Liitelauselma: Herra on kuningas. Hän on pukeutunut itsensä korkeudella. Herra on pukeutunut, vyöttäytynyt voimaan. (Ps. 93:1)

Kristus Vapahtajamme | naulitsi ristiin käsikirjoituksen, | joka oli meitä vastaan, | pyyhki sen pois ja teki tyhjäksi kuoleman vallan. | Kumartaen me kunnioitamme Hänen kolmantena päivänä tapahtunutta ylösnousemistaan.

Liitelauselma: Niin pysyy maanpiiri lujana, se ei horju. (Ps.93:1)

Veisatkaamme ylienkeleiden kanssa | ylistystä Kristuksen ylösnousemiselle. | Sillä Hän on Vapahtaja | ja meidän sielujemme Pelastaja | ja on peljättävässä kunniassa ja väkevällä voimallaan taas tuleva luomansa maailman tuomitsemaan.

Liitelauselma: Pyhyys on Sinun huoneellesi arvollinen, Herra, hamaan aikojen loppuun. (Ps 93:5)

Sinun ylösnousemisesi, Kristus Vapahtaja, | valaisi koko maanpiirin, | ja Sinä kutsuit takaisin oman luotusi. | Kunnia olkoon Sinulle, || kaikkivoimallinen Herra.

Kunnia... nyt... **5. säv.**

Joosef Nikodemoksen kanssa | otettuaan Sinut, joka olet pukeutunut valoon niin kuin vaatteeseen, alas ristinpuusta | ja nähtyään Sinut kuolleena, alastomana, hautaamattomana | itki säälistä ja parkuen valitti: | Voi minua, suloisin Jeesus! | Äsken aurinko nähtyään Sinun ristinpuussa riippuvan peittyi pimeyteen | ja maa pelosta vapisi, | ja temppelin esirippu repesi kahtia. | Mutta katso, nyt minä näen Sinut vapaasta tahdostasi minun tähteni kuoleman kärsineenä! | Kuinka osaan haudata Sinut, oi Jumalani? | Mihin liinavaatteeseen käärin Sinut? | Millä käsillä voin koskea Sinun puhtaa-seen ruumiiseesi? | Mitkä veisut osaan veisata Sinun kuolemallesi, oi armollinen Herra? | Ylistän kärsimyksiäsi, | veisuilla kiitän hautaustasi sekä ylösnousemistasi huutaen: | Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Troparit, 2. säv.

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä Sinun puhtaimman Ruumiisi, | käärittyään puhtaaseen liinavaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, | pani sen uuteen hautaan. || Mutta Sinä, Herra, nousit ylös kolmantena päivänä antaen maailmalle suuren laupeutesi.

Kunnia...

Tultuasi alas kuolemaan Sinä, kuolematon Elämä, | kuoletit helvetin jumaluutesi kirkkaudella. | Ja kun kuolleetkin manalasta ylös herätit, | niin silloin kaikki taivaalliset voimat huusivat: || Elämänantaja Kristus, meidän Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle.

Nyt...

Mirhaa tuoville naisille ilmestyi haudan luona enkeli ja huusi: | Mirhavoiteet sopivat kuolleille, mutta Kristus on turmelukselle vieras. | Ja te julistakaa: Herra on noussut kuolleista || antaen maailmalle suuren laupeutensa.

Aamupalvelus

I katismatroparit, 2. säv. Ylösnousemustropari

Kun Sinä sallit sinetöidä hautakammion kiven, | ylösnoustuasi annoit kaikille uskon kallion. || Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Vaikka Sinä et jättänyt puhdasta helmaa korkeuksissa tyhjäksi, | otit vastaan hautauksen ja ylösnousemuksen kaikkien edestä. || Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Jumalansynnyttäjän tropari

Ymmärryksen ylittäviä ja korkeasti kunniakkaita | ovat kaikki Sinun salaisuutesi, oi Jumalansynnyttäjä, | joka puhtauden sinetillä lukittuna | ja neitsyyden säilyttäen osoitit totisen Jumalan synnyttäneeksi totiseksi Äidiksi. | Rukoile Häneltä pelastusta sieluillemme.

II katismatropari, 2. säv.

Opetuslastesi joukko riemuitsee yhteen ääneen mirhantuojanaisten kanssa, | ja mekin vietämme heidän kanssaan yhteistä juhlaa ylösnousemuksesi ylistykseksi ja kunniaksi. || Ihmisiä rakastava Herra, anna heidän kauttaan kansallesi suuri armosi.

Kiitosstikiirat, 2. säv.

Kaikki, joissa henki on, ja kaikki luodut | kunniaa edeskantavat Sinulle, Herra, | sillä ristilläsi Sinä teit tyhjäksi kuoleman | ilmaisaattaksesi ihmisille ylösnousemisesi kuolleista, || oi ainoa ihmisiä rakastava.

Juutalaiset sanokoot, | kuinka sotamiehet, jotka Kuningasta vartioivat, menettivät Hänet. | Miksi ei kivi voinut pitää vangittuna elämän kalliota? | Niin he joko luovuttakoot haudatun | tai kumartaen kunnioittakoot ylösnoussutta, | yhdessä meidän kanssamme lausuen: | Kunnia olkoon Sinun laupeutesi runsaudelle, oi Vapahtajamme, || kunnia olkoon Sinulle.

Iloitkaa, kansat, ja riemuitkaa! | Enkeli istui hautakivellä ja julisti meille ilosanomaa lausuen: | Kristus, maailman Vapahtaja, nousi kuolleista | ja täytti maailmankaikkeuden huvällä tuoksulla. || Iloitkaa, kansat, ja riemuitkaa.

Ennen sikiämistäsi, oi Herra, | enkeli toi Armoitetulle ilotervehdyksen, | ja ylösnoustessasi enkeli vieritti kiven kunniakkaalta haudaltasi. | Toinen enkeleistä julisti ilosanomaa murheessa olevalle, | toinen saarnasi meille Elämänantajasta, Valtiaasta, kuoleman voittajana. | Sen tähden me huudamme Sinulle: || Herra, kaikkien hyväntekijä, kunnia olkoon Sinulle.

Kunnia... nyt... 1. säv.

Magdalan Maria ja toinen Maria tulivat haudalle Herraa etsien | ja näkivät enkelin, joka salaman kaltaisena istui kivellä ja sanoi heille: | Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta? | Hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoikin. | Galileassa te Hänet tapaatte. | Huutakaamme Hänelle: || Kuolleista ylösnoussut Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Virrelmästikiirat, 2. säv. Juhlan stikiirat

Oi Kristus, arimatialainen otettuaan Sinut, kaikkien Elämän, kuolleena alas puusta | kääri yrttien kanssa liinavaatteeseen | ja rakkauden vaatimana sydämellään ja huulillaan suuteli turmeltumatonta ruumistasi. | Mutta joutuen pelon valtaan ja samalla iloiten hän huusi: || Kunnia olkoon alentumisellesi, oi ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: Herra, Sinä olet ollut maatasi kohtaan hyvä. Sinä käänsit Jaakobin suvun kohtalon. (Ps. 85:2)

Kun Sinut, oi kaikkien Lunastaja, | pantiin kaikkien edestä uuteen hautaan, | niin silloin häväisty helvetti nähtyään Sinut kauhistui: | salvat taittuivat, portit särkyivät, | haudat aukesivat, kuolleet nousivat ylös. | Silloin Aadam kiittäen iloitsi ja huusi: | Kunnia olkoon alentumisellesi, oi ihmisiä rakastava!

Liitelauselma: Laupeus ja uskollisuus kohtaavat, oikeus ja rauha suutelevat toisiaan. (Ps. 85:11)

Oi Kristus, kun voimat näkivät, | miten lainrikkajat valheellisesti syyttivät Sinua eksyttäjäksi | ja miten samat kädet, jotka olivat keihäällä lävistäneet tahrattoman kylkesi, | sinetöivät haudan kiven, | ne peloissaan hämmästyivät sanomatonta pitkämielisyyttäsi, | mutta iloiten meidän pelastuksestamme huusivat Sinulle: || Kunnia olkoon alentumisellesi, oi ihmisiä rakastava!

Kunnia... nyt... **6. säv.**

Joosef pyysi Jeesuksen ruumiin | ja pani sen uuteen hautaansa, | sillä Hänen piti tulla haudasta ikään kuin häähuoneesta. | Kunnia olkoon Sinulle, joka murskasit kuoleman vallan || ja aukaisit ihmisille paratiisin portit!